

Arrest

nr. 341 158 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 september 2025 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M. M. H. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sayed of Sadat (afstammelingen van de profeet Mohammed, beschouwd als etnische groep in Afghanistan) te zijn. U werd geboren op (...) in Arak, de hoofdstad van de Iraanse provincie Markazi. U ging acht of negen jaar naar school in Iran, en werkte vervolgens in het ophalen en verkopen van metaalafval. Op (...)1394 (Gregoriaanse kalender: (...)2015) huwde u met H. L. (...) (CG: (...), OV: (...)), een nicht langs de kant van uw vader. Zo'n tien dagen later vertrokken u en uw echtgenote samen met uw broers A. R. (...) en M. T. (...) uit Iran. Op 22 juli 2015 dienden u, uw echtgenote en uw twee broers hier een verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde destijds bang te zijn van alles in Afghanistan en naar hier te zijn gekomen voor een betere toekomst. U stelde dat er geen toekomst is in Afghanistan, u er gedood zou worden en dat alle Afghanen naar hier komen

omwille van de oorlog daar. Ter ondersteuning van dit verzoek legde u volgende stukken neer: een kopie van uw Iraanse verblijfskaart of zogenaamde 'amayesh', uw originele Iraanse huwelijksakte, kopieën van amayeshkaarten van verschillende familieleden van zowel uzelf als uw vrouw, en de originele Iraanse verblijfskaart of 'amayesh' van uw echtgenote.

Op 30 mei 2017 nam het CGVS een beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus omdat u deel uitmaakte van een familie met minderjarige kinderen waarvan werd aangenomen dat ze niet meer over een netwerk in Afghanistan beschikt.

Op 24 december 2018 werd u door de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, strafzaken, veroordeeld voor onterende behandeling en opzettelijke slagen met voorbedachten rade en ziekte of werkonbekwaamheid tot gevolg. U kreeg hiervoor een gevangenisstraf van 14 maanden met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar, met uitzondering van 4 maanden effectief.

Op 12 juli 2019 werd u door de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, strafzaken, veroordeeld tot een werkstraf van 80 uren voor opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden.

Op 30 oktober 2019 velde het Hof van beroep in Gent een arrest waarin het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen van 24 december 2018 (zie supra) werd bevestigd.

Op 16 december 2019 ontving het CGVS een brief waarin de Minister voor Asiel en Migratie de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 14 december 2020 veroordeelde de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, u tot een gevangenisstraf van 6 maanden met uitstel van tenuitvoerlegging voor een termijn van 3 jaar wegens opzettelijke slagen en verboden wapens.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 9 juli 2021 gehoord door een medewerker van het CGVS. Er werd hierna geen beslissing genomen.

Op 1 maart 2022 veroordeelde de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, strafzaken, u tot een gevangenisstraf van 10 maanden met uitstel van drie jaar mits het naleven van negen voorwaarden, voor bezit – aankoop – vervoer van middelen (cannabis) zonder vergunning.

Op 3 april 2025 organiseerde het CGVS opnieuw een onderhoud om u de gelegenheid te geven om hierop te reageren en redenen aan te halen tot behoud van uw status.

B. Motivering

U werd op 30 mei 2017 erkend als vluchteling.

Er dient echter te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, uw vluchtelingenstatus heden moet worden ingetrokken.

Immers dient er te worden gewezen op nieuwe elementen in uw administratief dossier, namelijk ten eerste het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen (afdeling Kortrijk) van 24 december 2018 (hierna vonnis 2018) en het arrest van het Hof van Beroep in Gent van 30 oktober 2019, waaruit blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor onterende behandeling en opzettelijke slagen met voorbedachten rade en ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan vier maanden tot gevolg. Ten tweede het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen (afdeling Kortrijk) van 12 juli 2019 (hierna vonnis 2019) waaruit blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheid, met name ten aanzien van uw toenmalige echtgenote. Ten derde het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen (afdeling Kortrijk) van 14 december 2020 (hierna vonnis 2020) dat aangeeft dat u definitief veroordeeld werd voor opzettelijke slagen en verwondingen en verboden wapens. Ten vierde het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen (afdeling Kortrijk) van 1 maart 2022 (hierna vonnis 2022) waaruit blijkt dat u definitief veroordeeld werd voor bezit, aankoop en vervoer van middelen zonder vergunning. Deze vonnissen werden toegevoegd aan de blauwe map van uw administratief dossier.

Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het arrest van 30 oktober 2019.

Een bijzonder ernstig misdrijf is een misdrijf dat gezien de specifieke kenmerken ervan van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde het meest aantasten. Er moet hierbij rekening worden gehouden met de (1) op het misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk daarvoor opgelegde straf; (2) de aard van het misdrijf; (3) eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden; (4) de vraag of het misdrijf opzettelijk is gepleegd; (5) de aard en omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade; (6) de voor de bestrafing van het misdrijf gevolgde procedure.

Wat de aard van het misdrijf betreft kan eerst en vooral verwezen worden naar het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 30 oktober 2019, waarin u definitief veroordeeld werd voor onterende behandeling en opzettelijke slagen met voorbedachten rade en ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan vier maanden tot gevolg. Uit de feitenvaststelling van het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen (afdeling Kortrijk) van 24 december 2018 blijkt dat u zich op 5 augustus 2018 in uw

studentenkamer bevond samen met uw twee broers A. R. en M. T., alsook uw schoonbroer A., de andere drie beklaagden in deze zaak. Uw broer A. R. lokte het slachtoffer, die een relatie onderhield met zijn echtgenote, naar uw kamer. Zijn gsm werd afgenomen en hij werd geslagen. Ook werd hij verplicht om alcohol te drinken en pikante pepers en zout te eten, kreeg hij een pil toegediend, werd hij volledig ontkleed en werd zijn haar afgesneden. Dit onttaarde verder in een vecht- en steekpartij, waarbij het slachtoffer bewusteloos raakte. Uw schoonbroer maakte bovendien een filmpje waarop te zien was hoe uw broer A. R. het slachtoffer maar liefst 16 keer sloeg, voornamelijk op het gezicht. De rechtbank achtte het op basis van het strafonderzoek bewezen dat er diverse slagen en verwondingen werden toegebracht aan het slachtoffer door zowel u, uw broer A. R. en uw schoonbroer A. De rechter wees er voorts op dat alle beklaagden hetzij bij de aankomst, hetzij kort na de aankomst, van het slachtoffer voldoende op hoogte waren van het feit dat hij gelokt werd en dat jullie hem een lesje wilde leren. De voorbedachtheid werd eveneens voldoende bewezen geacht gezien het vaststond dat jullie gepoogd hadden om nadien alle sporen zoveel mogelijk te wissen door het opkuisen van bloedsporen, het doen verdwijnen van het gebruikte mes, het afnemen van de gsm van het slachtoffer en het wissen van gegevens uit de gsm van het slachtoffer. Daarnaast werd er geen enkele medische hulp ingeroepen toen het slachtoffer het bewustzijn verloor. Uit dit alles kan eveneens ontegensprekelijk worden afgeleid dat u en uw medebeklaagden de feiten met opzet pleegden, zoals ook opgemerkt door de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen in het vonnis van 24 december 2018 (p.16).

Uit het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 30 oktober 2019 blijkt bovendien dat er verzwarende omstandigheden werden weerhouden voor de opzettelijke slagen die plaatsvonden op 5 en 6 augustus 2018. Er werd immers geoordeeld dat u en uw medebeklaagden dit misdrijf met voorbedachten rade pleegden, en de slagen of verwondingen hebben een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad (zie arrest p.4).

In verband met de aard en de omvang van de veroorzaakte schade kunnen de volgende zaken opgemerkt worden. De Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen achtte het bewezen dat u diverse slagen en verwondingen toebrengt aan slachtoffer A. K. in de periode van 5 en 6 augustus 2018 in Kortrijk, die aan het slachtoffer een ziekte of arbeidsongeschiktheid van minder dan of gelijk aan vier maanden hebben veroorzaakt. Uit de vaststellingen van het strafdossier en het geneeskundig verslag van dokter J. B. (...) bleek ook dat het slachtoffer verschillende letsels heeft opgelopen die ontstaan zijn door stomp geweld, zoals een slag, stoot, of trap, en scherp geweld, zoals een mes (zie vonnis 2018 p.12). De Rechtbank verwees naar een gebrek aan respect voor de fysische en psychische integriteit van het slachtoffer, dat naast fysieke ook morele schade aanhaalde, en stelde een arts-deskundige aan (zie vonnis 2018 p.17-18).

Wat de op het misdrijf gestelde straf betreft wijst het CGVS er op dat ontorende behandeling zoals gedefinieerd in artikel 417 bis, derde lid van het Strafwetboek bestraft wordt met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot twee jaar en met geldboete van 50 euro tot 300 euro of met een van die straffen alleen, volgens artikel 417 quinquies, eerste lid van het Strafwetboek. Het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen met voorbedachte rade die een ziekte of arbeidsongeschiktheid van minder dan vier maanden hebben veroorzaakt, wordt bestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro volgens artikel 399, eerste en tweede lid van het Strafwetboek. Volgens artikel 398 van het Strafwetboek wordt hij die opzettelijk verwondingen of slagen toebrengt, gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van zesentwintig euro tot honderd euro of met een van die straffen alleen. Indien de schuldige het misdrijf gepleegd heeft tegen zijn echtgenoot of de persoon met wie hij samenleeft of samengeleefd heeft en een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft wordt de minimumstraf verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting overeenkomstig artikel 410, lid 1 en 2 van het Strafwetboek.

Bij het bepalen van de strafmaat hield het Hof van Beroep van Gent, voor de feiten gepleegd op 5 en 6 augustus 2018, rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen feiten, de omstandigheid dat het slachtoffer in de val werd gelokt, de onafgebroken reeks van ontorende handelingen met als climax de slagen en verwondingen, het niet inroepen van professionele hulp toen het slachtoffer het bewustzijn verloor, het gebrek aan normbesef en het gebrek aan respect voor de fysische en psychische integriteit van het slachtoffer. Tegelijk werd rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd, uw blanco strafverleden, uw sociale situatie (gezinstoestand en arbeidssituatie) en uw financiële draagkracht. Het Hof van Beroep van Gent oordeelde dat de door de eerste rechter opgelegde straf wetmatig en passend was. U werd bijgevolg veroordeeld tot een gevangenisstraf van 14 maanden, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van drie jaar met uitzondering van 4 maanden effectief, en een geldboete van 1000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar met uitzondering van 480 euro effectief. Dit alles mits naleving van de probatievoorwaarden zoals vermeld in het beroepen vonnis (zie arrest p.18-19).

Gelet op deze vaststellingen is ontegensprekelijk aangetoond dat u definitief bent veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin dat het een misdrijf betreft die de rechtsorde van de samenleving het meest aantast.

Aan de eerste voorwaarde om te kunnen overgaan tot de intrekking van de vluchtelingenstatus is bijgevolg voldaan.

De tweede voorwaarde heeft betrekking op het gevaar voor de samenleving. Er kan in uw hoofde vastgesteld worden dat er sprake is van een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving. Zo kan

worden gesteld dat er sprake is van een werkelijke bedreiging gelet op de definitieve veroordeling. Het misdrijf waarvoor u veroordeeld werd is bovendien dermate ernstig dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt.

In dit verband kan (opnieuw) dienstig verwezen worden naar het hierboven reeds vernoemde vonnis en arrest inzake het misdrijf dat u pleegde in Kortrijk op 5 en 6 augustus 2018. Zo was er duidelijk sprake van voorbedachten rade en zelfs pogingen om nadien alle sporen zoveel mogelijk te wissen (zie vonnis 2018 p.13), met daarbovenop de omstandigheid dat het slachtoffer in de val werd gelokt, de onafgebroken reeds van ontorende handelingen met als climax de slagen en verwondingen, en het niet inroepen van professionele medische hulp toen het slachtoffer het bewustzijn verloor. De rechtbank verwees in deze dan ook naar een gebrek aan normbesef en gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer (zie vonnis 2018 p.15), hetgeen allemaal hernomen werd door het Hof van Beroep (zie arrest p.19).

Tevens stelt het Hof van Justitie dat 'Hoe meer tijd verstreken tussen tijdstip van de definitieve veroordeling en intrekking status, des te meer er rekening moet gehouden worden met de ontwikkelingen die zich na het plegen van het misdrijf hebben voorgedaan' (HvJ, 6 juli 2023 zaak C-8/22, §64 HvJ). In dit verband wijst verweerder erop dat verzoeker, na het plegen van het misdrijf op 5 en 6 augustus 2018 nog drie maal definitief werd veroordeeld. De tweede veroordeling betreft wederom opzettelijk slagen, dit keer op 13 december 2018 ten aanzien van uw toenmalige echtgenote omdat zij een sms had verstuurd naar een mannelijke vriend. U gaf haar een slag met de vlakke hand op haar linkerwang en oor, en nam haar tevens vast bij de keel. Het gegeven dat u het misdrijf pleegde tegen uw echtgenote werd daarbij gezien als een verzwarende omstandigheid (zie vonnis 2019). Op 14 december 2020 werd u nog een derde maal veroordeeld voor opzettelijke slagen of verwondingen, gepleegd op 4 september 2017 in Kortrijk. De politie werd destijds opgeroepen voor een vechtpartij en trof u ter plaatse aan samen met uw broer S.. U was buiten adem, had bloedspatten op uw kleren en in uw broekzak zat een zakmes.

Een getuige verklaarde dat u en uw broer met het slachtoffer begonnen te vechten en hem messteken toebrachten (zie vonnis 2020). De vierde definitieve veroordeling, daterende van 1 maart 2022, gaat op haar beurt over bezit, aankoop en vervoer van middelen zonder vergunning op 27 augustus 2020. Bij een COVID-controle trof de politie u en uw broer A. R. destijds aan in een café gekend wegens onder meer drugshandel. Op uw broer werden een precisieweegschaal, 470 euro, vijf pillen van 5mg methadon en een autosleutel aangetroffen. In het voertuig werd nog een plastic zak met 516,6 gram cannabis en 4,9 gram hasj aangetroffen, waarop u en uw broer verklaarden dat deze drugs u toebehoorde (zie vonnis 2022).

In de vonnissen van 2019 en 2020 werd wederom gewezen op een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van anderen, alsook een agressieve ingesteldheid (zie vonnis 2019 p.5 en vonnis 2020 p.8). De gevraagde gunst van de opschorting van uitspraak werd u in 2019 niet verleend, en een werkstraf in 2020 evenmin. Een werkstraf zou u de ernst van de feiten onvoldoende duidelijk maken, aldus de rechtbank, die oordeelde dat een gevangenisstraf en geldboete een gepaste straf waren. Het uitstel van tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf gold als waarschuwing voor de toekomst (zie vonnis 2020 p.8). In het vonnis van 2019 werd eveneens gewezen op de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin deze werden gepleegd, de manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden met in het bijzonder de fysieke integriteit van uw (toenmalige) levenspartner en het door het slachtoffer geleden nadeel (zie vonnis p.5). U werd ter zake veroordeeld tot 80 uren werkstraf en een effectieve geldboete van 240 euro (zie vonnis p.7). In 2020 diende diezelfde Rechtbank aangaande de vechtpartij op 4 september 2017 opnieuw te verwijzen naar de aard en ernst van de bewezen feiten en de begeleidende omstandigheden bij het plegen van de feiten. Daarnaast werd eveneens gewezen op uw persoonlijkheid zoals die onder meer blijkt uit uw strafrechtelijk verleden. De feiten werden ernstig genoemd, en er werd geoordeeld dat u duidelijk blijf geeft van een agressieve ingesteldheid en een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van anderen. U werd voor deze feiten veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden, met uitstel van tenuitvoerlegging voor een termijn van 3 jaar, en een geldboete van 800 euro (zie vonnis 2020 p. 8-10).

Het laatste vonnis van 2022 betreffende de drugsfeiten sprak tevens over een immorele ingesteldheid, het gegeven dat uw handelen blijf geeft van een gebrek aan respect voor mens en maatschappij, de staat van wettelijke herhaling en het gebrek aan respect voor wetten en regels en zich te willen handhaven binnen een maatschappij. U kon niet meer van de gunst van het gewone uitstel genieten, en een gevangenisstraf en een geldboete, beiden deels met uitstel en gekoppeld aan probatievoorwaarden, moesten u volgens de rechter confronteren met het laakbaar karakter van uw handelen en weerhouden van het plegen van nieuwe misdrijven in de toekomst (zie vonnis 2022 p.10). Daarenboven merkte de Rechtbank op dat uw handelen blijf gaf van een ontwrichting van de sociale zekerheid door de medische en behandelingskosten die een verslaving met zich meebrengen, het feit dat het om bezit van grote hoeveelheden softdrugs ging dewelke bij hardnekkig gebruik een zeer sterke lichamelijke en psychische afhankelijkheid teweegbrengen en waarvan het verboden karakter u bezwaarlijk onbekend kan geweest zijn, alsook het gegeven dat het gebruik van verdovende middelen randcriminaliteit uitlokt (zie vonnis 2022 p.10). U kreeg hiervoor een hoofdgevangenisstraf van 10 maanden met uitstel van drie jaar. Ook werden u diverse voorwaarden opgelegd, waaronder het volgen van een behandeling inzake uw drugproblematiek, de voorlegging van urinetesten en een verbod op contact met het drugmilieu (zie vonnis 2022 p.13-14).

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat u de verschillende kansen die u werden geboden om uw houding ten aanzien van de maatschappij te veranderen nooit hebt benut, dat u uit uw eerdere veroordelingen geen lessen trok en zich onder meer gewapend in de maatschappij en daarnaast ook in het drugsmilieu begeeft. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen, en er ontegensprekelijk een actueel, reëel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving kan worden vastgesteld.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van 3 april 2025 had u voorts een aparte kijk op uw verschillende veroordelingen. U stelde dat u ongetwijfeld een gekke persoon was en die feiten niet had moeten doen. U luisterde naar iemand anders, zo zei u, daarom hebt u ze gepleegd (zie Notities Persoonlijk Onderhoud d.d. 03/04/2025, hierna NPO 2025, p.10). Vervolgens verklaarde u dan weer naar niemand geluisterd te hebben, en merkte u aangaande uw eerste veroordeling op dat "hij gewoon naar daar is komen praten, u in een studentenkamer woonde en uw broer iemand naar daar heeft gebracht". Ook zei u dat "zij daar een soort ruzie hadden gemaakt", waarbij ook u betrokken bent geweest (NPO p.11). U gaf aldus een behoorlijk andere, minimaliserende, voorstelling van de feiten zoals omschreven in het vonnis van 2018 (zie supra), hetgeen minstens verontrustend is. Dat u volhoudt dat het slachtoffer "gewoon naar daar is komen praten" staat immers haaks op de vaststelling van de rechtbank dat het slachtoffer doelbewust in de val werd gelokt omdat hij een relatie hield met de echtgenote van uw broer A. R.. Ook het gegeven dat u spreekt over "een soort ruzie", terwijl het in feite om ontorende behandeling ging, waarbij het slachtoffer onder meer volledig werd ontkleed, zijn haren werden afgesneden, hij werd gedwongen om alcoholische dranken en pikante pepers te nuttigen en hem een pil werd toegediend, is behoorlijk verbazingwekkend. Daarbij gaf u aan dat uw broer u vroeg of deze persoon naar uw kamer mocht komen, en dat u hem de toestemming gaf. Dit noemt u 'een vergissing' (NPO p.11), maar uw effectieve schuld wat betreft de ontorende behandeling en opzettelijke slagen spreekt u opvallend genoeg niet uit. Bovendien kan opgemerkt worden dat u uw relatie met uw broer A. R., die het slachtoffer naar uw kamer lokte om hem een lesje te leren, omschrijft als "goed", maar tegelijkertijd beweert dat u in de toekomst nooit meer naar hem zal luisteren. Nochtans zijn jullie heden zelfs zakenpartners (NPO p.4), en blijkt uw broer ook nog steeds samen te zijn met zijn echtgenote wiens minnaar jullie slachtoffer was (NPO p.14). Ook toonde u geen enkel betrouw of empathie naar het slachtoffer toe, waarover u louter stelde dat u die persoon niet kende en dat als u hem vandaag zou zien u hem niet zou herkennen (NPO p.11). Vreemd genoeg zei u wat later tijdens het onderhoud inzake de eerste feiten van onteerbare behandeling en opzettelijke slagen opnieuw dat u naar uw broer luisterde, en weet u deze veroordeling dan toch aan uw broer (NPO p.11). In de andere veroordelingen speelde uw broer geen rol, zo bevestigde u, maar nam u evenmin een duidelijke schuld of verantwoordelijkheid op zich (NPO p.12).

Gevraagd waarom u meent dat u geen bedreiging of gevaar voor de samenleving meer vormt, begon u te lachen en antwoordde u dat de andere garages van de regio u heel goed kennen, en dat u één van de betere mecaniciens van uw regio bent (NPO p.11). Dit impliceert echter op geen enkele wijze dat u in de toekomst niet opnieuw zal vervallen in crimineel gedrag. U heeft immers geen respect voor de fysieke integriteit van anderen en werd tot drie maal tot veroordeeld voor opzettelijke slagen en verwondingen, en tevens één keer voor onteerbare behandeling. Zonder enige erkenning van de bijzonder ernst van de feiten, noch de wil om te verbeteren, kan niet worden uitgesloten dat u dergelijk gedrag niet zal herhalen.

Deze vaststellingen doen besluiten dat er in casu sprake is van een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving.

Nadat is vastgesteld dat u aan de twee cumulatieve voorwaarden om tot intrekking van de vluchtelingenstatus te kunnen overgaan, voldoet, moet ten slotte het evenredigheidsbeginsel in acht worden genomen. Dit impliceert dat de bedreiging die u vormt voor de samenleving moeten worden afgewogen tegen die rechten die gewaarborgd worden aan personen die over de hoedanigheid van vluchteling beschikken.

Het CGVS merkt in dit verband op dat u nog steeds beschikt over de hoedanigheid van vluchteling en bijgevolg nog steeds beschikt over een aantal rechten zoals bepaald in artikel 14, lid 6 van de Richtlijn 2001/95/EU dd. 13 december 2011. Deze rechten zijn in het Belgische rechtssysteem gegarandeerd omdat ze gelden voor alle personen en vreemdelingen zowel in regelmatig of onregelmatig verblijf. Ook het non-refoulement beginsel is op u van toepassing, zoals blijkt uit het negatief terugkeeradvies in deze beslissing en gelet op artikel 20 Vreemdelingenwet.

Bovendien is de Minister of zijn gemachtigde geenszins verplicht om een einde te stellen aan het verblijf om redenen van openbare orde zoals bepaald in artikel 21 van de Vreemdelingenwet. Een beslissing tot einde verblijf is enkel gebaseerd op het gedrag van de betrokkene en niet op economische gronden cfr. artikel 23 Vreemdelingenwet. Er wordt hierbij ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden. Een einde van uw verblijfsrecht is bijgevolg louter hypothetisch.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 27 februari 2025 opgeroepen om op 3 april 2025 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS. Gevraagd om welke redenen u vindt dat uw status moet behouden worden, gaf u aan spijt te hebben, te denken dat u fout heeft gedaan en het zich te betreuren. Sindsdien hebt u geen ander risico genomen, zo zei u. U bent heden betrokken bij uw garage, bent een succesvolle mecanicien en hebt een goeie reputatie in de wijk waar u woont (NPO p.11). Gewezen op het feit dat u reeds verschillende keren

werd veroordeeld en gevraagd om welke reden u denkt dat u in de toekomst geen nieuwe veroordelingen meer zal oplopen, antwoordde u dat het vijf of zes jaar geleden is voorgevallen. Nadien bent u voor de garage gaan werken en hebt u uw leven op een positieve manier veranderd. U hebt naar uw broer geluisterd, en daardoor is dat incident gebeurd. Momenteel hebt u uw eigen garage en sindsdien zijn er geen andere incidenten gebeurd (NPO p.11). Het valt hierbij echter op dat u de schuld voor de feiten van onteerbare behandeling en opzettelijke slagen in augustus 2018 opnieuw bij uw broer legt, en niet dieper ingaat op de verschillende veroordelingen die u nadien nog heeft opgelopen (zie supra). Uit het loutere feit dat u heden een eigen zaak hebt en goed werk zou leveren, kan echter niet afgeleid worden dat u geen gevaar voor de samenleving meer zou vormen. Bovendien liggen er, behalve het meldingsverslag van het justitiehuis van 2021 (zie supra), geen concrete bewijsstukken neer van individuele begeleiding, therapie of rehabilitatie, alsook welk effect dit zou hebben gehad op uw agressieve en immorele ingesteldheid, gebrek aan normbesef, sociale vaardigheden en weerbaarheid, alsook gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen (zie supra).

De documenten die u in het kader van onderhavige procedure neerlegde kunnen bovenstaande appreciatie voorts niet ombuigen. De stukken aangaande uw werk, opleiding, nationaliteitsaanvraag, inburgering en personenbelasting bevestigen immers enkel uw studies, werk, alsook het gegeven dat u een nationaliteitsaanvraag heeft gedaan en inburgeringsattest heeft behaald (zie stukken nr. 6 in inventaris), maar hieruit kan op generlei wijze blijken dat u momenteel geen gevaar meer zou vormen voor de samenleving. Hetzelfde geldt voor de brief van uw ex-werkgever en de businesskaart van uw garage (zie stukken nr. 7 en 8 in inventaris), waarbij nog kan opgemerkt worden dat de getuigenis van uw ex-werkgever dateert van 2021 en dus evenmin een recent document betreft. Verder voegde uw advocaat nog een vonnis toe van de politierechtbank West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, van 19 februari 2024 waarin u terug rij-ongeschikt werd verklaard. Zoals uw advocaat aangaf (zie e-mail van 10 april 2025) was de rij-ongeschiktheid u eerder opgelegd bij een vonnis van 13 maart 2023 waarvan tevens een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier (blauwe map). Naast de vier bovenvermelde veroordelingen in eerste aanleg (meer bepaald in 2018, 2019, 2020 en 2022) liep u aldus ook nog een vijfde veroordeling door de politierechtbank op in 2023, en dit vanwege gebruik van alcoholische en verdovende middelen achter het stuur (zie vonnis of stuk 9 in groene map, alsook vonnis d.d. 13/03/2023 in blauwe map). Hieruit blijkt met andere woorden nogmaals een gebrek aan respect voor mens en maatschappij, de staat van wettelijke herhaling, alsook een gebrek aan respect voor wetten en regels en zich te willen handhaven binnen een maatschappij. Het bijkomstige vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, van 31 januari 2022 en de bijhorende pv's van de terechtzittingen (zie stuk 10 en 11 in groene map), werpen hier evenmin een ander licht op. Zo valt hierin te lezen dat u de voorwaarden zoals opgelegd in het arrest van het Hof van beroep te Gent (d.d. 30/10/2019) niet had nageleefd, en dat de probatie-commissie destijds vroeg om uw probatie-uitstel te herroepen. Pas tijdens de desbetreffende procedure bleek dat u zich uiteindelijk wel inzette om een individuele psychologische begeleiding te vinden, waardoor het uitstel niet herroepen werd, maar werd er ook op gewezen dat uit de behandeling van de zaak een drugsbegeleiding eveneens nuttig bleek (zie vonnis p.3). Bijgevolg werden u nieuwe voorwaarden opgelegd, waaronder geen strafbare feiten pleiten en u ambulantly laten begeleiden voor uw drugproblematiek, en dit zo ver mogelijk in het kader van een begeleiding waarin eveneens wordt ingezet op sociale vaardigheden en impulscontrole (zie vonnis p.3-4). Hierbij kan echter worden herhaald dat u na dit vonnis nog rij-ongeschikt werd verklaard door de politierechtbank in het vonnis van 13 maart 2023 (zie supra), en aldus weer een voorwaarde schond. Verder valt het op dat in het meldingsverslag van het justitiehuis in Kortrijk (d.d. 13 april 2021) genoteerd werd dat u, in het kader van een introductiegesprek voor de vormingsmodule 'omgaan met agressie', pertinent weigerde om nog over de feiten (zijnde de onterende behandeling en opzettelijke slagen) te spreken. Ook benadrukte u dat u geen nood had aan een vorming en zei u dat u niet meer op uitnodigingen zou ingaan. Toen u hierna nogmaals uitvoerig uitgelegd werd waarom u naar de vorming doorverwezen werd en waarom de rechter u deze probatievoorwaarde had opgelegd, bleef u herhalen dat uw aandeel in de feiten 'beperkt' was en dat in tegenstelling tot uzelf vooral uw broers en schoonbroer gebaat konden zijn met een vorming of therapie. U bleef erbij dat u niet langer over de feiten wilde praten en vroeg de probatiecommissie zelfs om deze voorwaarde op te schorten. De probatiecommissie ging hier echter niet op in, en stelde zelfs dat binnen de vorming ook moest worden stilgestaan bij sociale vaardigheden en zelfs moet worden uitgebreid om uw weerbaarheid tegenover de negatieve invloed van uw broer(s) te verbeteren. Hierop beloofde u deze inspanning wel degelijk te zullen leveren en een vorming te zullen doorlopen, maar bleek opnieuw dat u er niet in slaagde om uw goede intenties aan te houden. Na drie ongewettigde afwezigheden werd de vorming voortijdig negatief afgerond (zie verslag / stuk 12 in inventaris p.4-5).

Volledigheidshalve wenst het CGVS er nog op te wijzen dat uw vrees in geval van terugkeer naar Afghanistan, zoals aangehaald door uw advocaat ter motivatie van de noodzaak voor het behoud van uw erkenning of vluchtelingenstatus (NPO p.13), géén element vormt in de beoordeling van de intrekking van uw internationaal beschermingsstatuut, maar wel wordt meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het grondgebied.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de

vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de vluchtelingenstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst (Afghanistan). Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 55/3/1, § 1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2025 waarbij haar vluchtelingenstatus werd ingetrokken met toepassing van artikel 55/3/1, §§ 1 en 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.”*

Artikel 55/3/1, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal tot de intrekking van de vluchtelingenstatus omdat verzoekende partij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, maar wordt geadviseerd dat verzoekende partij noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar haar land van herkomst en dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen.

2.2.3. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de vluchtelingenstatus, met toepassing van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoekende partij een gevaar vormt voor de samenleving omdat zij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De Raad merkt in dit verband op dat de wetgever het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' niet gedefinieerd heeft en dat de wil van de wetgever bijgevolg dient afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden. In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, wordt op omstandige wijze uiteengezet dat het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' geenszins beperkt is tot 'misdaden' in de zin van het Belgisch Strafwetboek: "*Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip "crime", en niet "infraction". In de Belgische context verwijst het begrip "crime" op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip "infraction". Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen "crimes" in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als "bijzonder ernstig".*" (zie p. 16-17 van het wetsontwerp, DOC 54 1197/001). Voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' gaf de Staatssecretaris er "*de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten.*" (zie p. 25 van het Verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, DOC 54 1197/003).

Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een 'misdaad' in de zin van het Belgisch Strafwetboek, en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het is de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor verzoeker veroordeeld werd, die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf'.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf en de werkelijk geledede schade, alsook met de opgelegde straf en de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen. Uit de tekst van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie) heeft in arrest XXX/Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juli 2023 in de zaak C-8/22, ECLI:EU:C:2023:542 – en hernomen in arrest Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/M.A. van 6 juli 2023 in de zaak C-402/22, ECLI:EU:C:2023:543 en arrest Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl/A.A. in de zaak C-663/21, ECLI:EU:C:2023:540 beiden van diezelfde datum – geoordeeld dat de vluchtelingenstatus op grond van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn (waarvan artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet de omzetting betreft) alleen kan worden ingetrokken wanneer aan twee afzonderlijke, cumulatieve voorwaarden is voldaan. Zo moet de verzoeker definitief zijn veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf én dient te worden aangetoond dat deze een gevaar vormt voor de samenleving van de lidstaat waar hij zich bevindt. De omstandigheid dat aan één van deze twee voorwaarden is voldaan volstaat aldus niet om aan te tonen dat ook aan de tweede voorwaarde is voldaan. Het enkele feit dat de verzoeker definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf volstaat niet om aan te tonen dat er sprake is van een bedreiging voor de samenleving van de lidstaat waar deze zich bevindt (punt 43-45).

Verder verduidelijkt het Hof van Justitie in voormeld arrest van 6 juli 2023 dat de verwerende partij, respectievelijk de Raad voor de toepassing van artikel 14, lid 4, onder b) van de Kwalificatierichtlijn moeten vaststellen dat de bedreiging die de verzoeker vormt in de zin van dat artikel reëel, actueel en voldoende ernstig is. Het Hof voegt hieraan toe dat het aan de bevoegde autoriteit toekomt om voor elk individueel geval alle omstandigheden van het specifieke geval te onderzoeken. Bovendien moet de intrekking van de vluchtelingenstatus een aan die bedreiging evenredige maatregel zijn.

In casu dient door de Raad te worden vastgesteld dat voldaan is aan voormelde twee cumulatieve voorwaarden alsook aan de vereiste van evenredigheid.

De Raad duidt erop dat in de bestreden beslissing vooreerst op goede gronden wordt vastgesteld dat verzoekende partij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf: "*Een bijzonder ernstig misdrijf is een misdrijf dat gezien de specifieke kenmerken ervan van uitzonderlijke ernst is, in die zin dat het behoort tot de misdrijven die de rechtsorde het meest aantasten. Er moet hierbij rekening worden gehouden met de (1) op het misdrijf gestelde straf en de daadwerkelijk daarvoor opgelegde straf; (2) de aard van het misdrijf; (3) eventuele verzwarende of verzachtende omstandigheden; (4) de vraag of het misdrijf opzettelijk is gepleegd; (5) de aard en omvang van de door het misdrijf veroorzaakte schade; (6) de voor de bestraffing van het misdrijf gevolgde procedure.*

Wat de aard van het misdrijf betreft kan eerst en vooral verwezen worden naar het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 30 oktober 2019, waarin u definitief veroordeeld werd voor ontorende behandeling en

opzettelijke slagen met voorbedachten rade en ziekte of werkonbekwaamheid van minder dan of gelijk aan vier maanden tot gevolg. Uit de feitenvaststelling van het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen (afdeling Kortrijk) van 24 december 2018 blijkt dat u zich op 5 augustus 2018 in uw studentenkamer bevond samen met uw twee broers A. R. en M. T., alsook uw schoonbroer A., de andere drie beklaagden in deze zaak. Uw broer A. R. lokte het slachtoffer, die een relatie onderhield met zijn echtgenote, naar uw kamer. Zijn gsm werd afgenomen en hij werd geslagen. Ook werd hij verplicht om alcohol te drinken en pikante pepers en zout te eten, kreeg hij een pil toegediend, werd hij volledig ontkleed en werd zijn haar afgesneden. Dit ontaardde verder in een vecht- en steekpartij, waarbij het slachtoffer bewusteloos raakte. Uw schoonbroer maakte bovendien een filmpje waarop te zien was hoe uw broer A. R. het slachtoffer maar liefst 16 keer sloeg, voornamelijk op het gezicht. De rechtbank achtte het op basis van het strafonderzoek bewezen dat er diverse slagen en verwondingen werden toegebracht aan het slachtoffer door zowel u, uw broer A. R. en uw schoonbroer A. De rechter wees er voorts op dat alle beklaagden hetzij bij de aankomst, hetzij kort na de aankomst, van het slachtoffer voldoende op hoogte waren van het feit dat hij gelokt werd en dat jullie hem een lesje wilde leren. De voorbedachtheid werd eveneens voldoende bewezen geacht gezien het vaststond dat jullie gepoogd hadden om nadien alle sporen zoveel mogelijk te wissen door het opkuisen van bloedsporen, het doen verdwijnen van het gebruikte mes, het afnemen van de gsm van het slachtoffer en het wissen van gegevens uit de gsm van het slachtoffer. Daarnaast werd er geen enkele medische hulp ingeroepen toen het slachtoffer het bewustzijn verloor. Uit dit alles kan eveneens ontegensprekelijk worden afgeleid dat u en uw medebeklaagden de feiten met opzet pleegden, zoals ook opgemerkt door de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen in het vonnis van 24 december 2018 (p.16).

Uit het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 30 oktober 2019 blijkt bovendien dat er verzwarende omstandigheden werden weerhouden voor de opzettelijke slagen die plaatsvonden op 5 en 6 augustus 2018. Er werd immers geoordeeld dat u en uw medebeklaagden dit misdrijf met voorbedachten rade pleegden, en de slagen of verwondingen hebben een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad (zie arrest p.4).

In verband met de aard en de omvang van de veroorzaakte schade kunnen de volgende zaken opgemerkt worden. De Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen achtte het bewezen dat u diverse slagen en verwondingen toebracht aan slachtoffer A. K. in de periode van 5 en 6 augustus 2018 in Kortrijk, die aan het slachtoffer een ziekte of arbeidsongeschiktheid van minder dan of gelijk aan vier maanden hebben veroorzaakt. Uit de vaststellingen van het strafdossier en het geneeskundig verslag van dokter J. B. (...) bleek ook dat het slachtoffer verschillende letsels heeft opgelopen die ontstaan zijn door stomp geweld, zoals een slag, stoot, of trap, en scherp geweld, zoals een mes (zie vonnis 2018 p.12). De Rechtbank verwees naar een gebrek aan respect voor de fysische en psychische integriteit van het slachtoffer, dat naast fysieke ook morele schade aanhaalde, en stelde een arts-deskundige aan (zie vonnis 2018 p.17-18).

Wat de op het misdrijf gestelde straf betreft wijst het CGVS er op dat onterende behandeling zoals gedefinieerd in artikel 417 bis, derde lid van het Strafwetboek bestraft wordt met een gevangenisstraf van vijftien dagen tot twee jaar en met geldboete van 50 euro tot 300 euro of met een van die straffen alleen, volgens artikel 417 quinquies, eerste lid van het Strafwetboek. Het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen met voorbedachte rade die een ziekte of arbeidsongeschiktheid van minder dan vier maanden hebben veroorzaakt, wordt bestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met geldboete van honderd euro tot vijfhonderd euro volgens artikel 399, eerste en tweede lid van het Strafwetboek. Volgens artikel 398 van het Strafwetboek wordt hij die opzettelijk verwondingen of slagen toebrengt, gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met een geldboete van zesentwintig euro tot honderd euro of met een van die straffen alleen. Indien de schuldige het misdrijf gepleegd heeft tegen zijn echtgenoot of de persoon met wie hij samenleeft of samengeleefd heeft en een duurzame affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft wordt de minimumstraf verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting overeenkomstig artikel 410, lid 1 en 2 van het Strafwetboek.

Bij het bepalen van de strafmaat hield het Hof van Beroep van Gent, voor de feiten gepleegd op 5 en 6 augustus 2018, rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen feiten, de omstandigheid dat het slachtoffer in de val werd gelokt, de onafgebroken reeks van onterende handelingen met als climax de slagen en verwondingen, het niet inroepen van professionele hulp toen het slachtoffer het bewustzijn verloor, het gebrek aan normbesef en het gebrek aan respect voor de fysische en psychische integriteit van het slachtoffer. Tegelijk werd rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd, uw blanco strafverleden, uw sociale situatie (gezinstoestand en arbeidssituatie) en uw financiële draagkracht. Het Hof van Beroep van Gent oordeelde dat de door de eerste rechter opgelegde straf wetmatig en passend was. U werd bijgevolg veroordeeld tot een gevangenisstraf van 14 maanden, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van drie jaar met uitzondering van 4 maanden effectief, en een geldboete van 1000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen, met uitstel van tenuitvoerlegging voor de duur van 3 jaar met uitzondering van 480 euro effectief. Dit alles mits naleving van de probatievoorwaarden zoals vermeld in het beroepen vonnis (zie arrest p.18-19).

Gelet op deze vaststellingen is ontegensprekelijk aangetoond dat u definitief bent veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin dat het een misdrijf betreft die de rechtsorde van de samenleving het meest aantast."

Verder oordeelt de Raad dat tevens dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij een gevaar voor de samenleving vormt. In de bestreden beslissing wordt in dit verband immers dienstig op het volgende gewezen: *“De tweede voorwaarde heeft betrekking op het gevaar voor de samenleving. Er kan in uw hoofde vastgesteld worden dat er sprake is van een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving. Zo kan worden gesteld dat er sprake is van een werkelijke bedreiging gelet op de definitieve veroordeling. Het misdrijf waarvoor u veroordeeld werd is bovendien dermate ernstig dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt.*

In dit verband kan (opnieuw) dienstig verwezen worden naar het hierboven reeds vernoemde vonnis en arrest inzake het misdrijf dat u pleegde in Kortrijk op 5 en 6 augustus 2018. Zo was er duidelijk sprake van voorbedachten rade en zelfs pogingen om nadien alle sporen zoveel mogelijk te wissen (zie vonnis 2018 p.13), met daarbovenop de omstandigheid dat het slachtoffer in de val werd gelokt, de onafgebroken reeds van ontorende handelingen met als climax de slagen en verwondingen, en het niet inroepen van professionele medische hulp toen het slachtoffer het bewustzijn verloor. De rechtbank verwees in deze dan ook naar een gebrek aan normbesef en gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van het slachtoffer (zie vonnis 2018 p.15), hetgeen allemaal hernomen werd door het Hof van Beroep (zie arrest p.19).

Tevens stelt het Hof van Justitie dat ‘Hoe meer tijd verstreken tussen tijdstip van de definitieve veroordeling en intrekking status, des te meer er rekening moet gehouden worden met de ontwikkelingen die zich na het plegen van het misdrijf hebben voorgedaan’ (HvJ, 6 juli 2023 zaak C-8/22, §64 HvJ). In dit verband wijst verweerder erop dat verzoeker, na het plegen van het misdrijf op 5 en 6 augustus 2018 nog drie maal definitief werd veroordeeld. De tweede veroordeling betreft wederom opzettelijk slagen, dit keer op 13 december 2018 ten aanzien van uw toenmalige echtgenote omdat zij een sms had verstuurd naar een mannelijke vriend. U gaf haar een slag met de vlakke hand op haar linkerwang en oor, en nam haar tevens vast bij de keel. Het gegeven dat u het misdrijf pleegde tegen uw echtgenote werd daarbij gezien als een verzwarende omstandigheid (zie vonnis 2019). Op 14 december 2020 werd u nog een derde maal veroordeeld voor opzettelijke slagen of verwondingen, gepleegd op 4 september 2017 in Kortrijk. De politie werd destijds opgeroepen voor een vechtpartij en trof u ter plaatse aan samen met uw broer S.. U was buiten adem, had bloedspatten op uw kleren en in uw broekzak zat een zakmes.

Een getuige verklaarde dat u en uw broer met het slachtoffer begonnen te vechten en hem messteken toebachten (zie vonnis 2020). De vierde definitieve veroordeling, daterende van 1 maart 2022, gaat op haar beurt over bezit, aankoop en vervoer van middelen zonder vergunning op 27 augustus 2020. Bij een COVID-controle trof de politie u en uw broer A. R. destijds aan in een café gekend wegens onder meer drugshandel. Op uw broer werden een precisieweegschaal, 470 euro, vijf pillen van 5mg methadon en een autosleutel aangetroffen. In het voertuig werd nog een plastic zak met 516,6 gram cannabis en 4,9 gram hasj aangetroffen, waarop u en uw broer verklaarden dat deze drugs u toebehoorde (zie vonnis 2022).

In de vonnissen van 2019 en 2020 werd wederom gewezen op een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van anderen, alsook een agressieve ingesteldheid (zie vonnis 2019 p.5 en vonnis 2020 p.8). De gevraagde gunst van de opschorting van uitspraak werd u in 2019 niet verleend, en een werkstraf in 2020 evenmin. Een werkstraf zou u de ernst van de feiten onvoldoende duidelijk maken, aldus de rechtbank, die oordeelde dat een gevangenisstraf en geldboete een gepaste straf waren. Het uitstel van tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf gold als waarschuwing voor de toekomst (zie vonnis 2020 p.8). In het vonnis van 2019 werd eveneens gewezen op de aard en de ernst van de feiten, de omstandigheden waarin deze werden gepleegd, de manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden met in het bijzonder de fysieke integriteit van uw (toenmalige) levenspartner en het door het slachtoffer geleden nadeel (zie vonnis p.5). U werd ter zake veroordeeld tot 80 uren werkstraf en een effectieve geldboete van 240 euro (zie vonnis p.7). In 2020 diende diezelfde Rechtbank aangaande de vechtpartij op 4 september 2017 opnieuw te verwijzen naar de aard en ernst van de bewezen feiten en de begeleidende omstandigheden bij het plegen van de feiten. Daarnaast werd eveneens gewezen op uw persoonlijkheid zoals die onder meer blijkt uit uw strafrechtelijk verleden. De feiten werden ernstig genoemd, en er werd geoordeeld dat u duidelijk blijf geeft van een agressieve ingesteldheid en een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van anderen. U werd voor deze feiten veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden, met uitstel van tenuitvoerlegging voor een termijn van 3 jaar, en een geldboete van 800 euro (zie vonnis 2020 p. 8-10).

Het laatste vonnis van 2022 betreffende de drugsfeiten sprak tevens over een immorele ingesteldheid, het gegeven dat uw handelen blijf geeft van een gebrek aan respect voor mens en maatschappij, de staat van wettelijke herhaling en het gebrek aan respect voor wetten en regels en zich te willen handhaven binnen een maatschappij. U kon niet meer van de gunst van het gewone uitstel genieten, en een gevangenisstraf en een geldboete, beiden deels met uitstel en gekoppeld aan probatievoorwaarden, moesten u volgens de rechter confronteren met het laakbaar karakter van uw handelen en weerhouden van het plegen van nieuwe misdrijven in de toekomst (zie vonnis 2022 p.10). Daarenboven merkte de Rechtbank op dat uw handelen blijf gaf van een ontwrichting van de sociale zekerheid door de medische en behandelingskosten die een verslaving met zich meebrengen, het feit dat het om bezit van grote hoeveelheden softdrugs ging dewelke bij hardnekkig gebruik een zeer sterke lichamelijke en psychische afhankelijkheid teweegbrengen en waarvan het verboden karakter u bezwaarlijk onbekend kan geweest zijn, alsook het gegeven dat het gebruik van verdovende middelen randcriminaliteit uitlokt (zie vonnis 2022 p.10). U kreeg hiervoor een

hoofdgevangenisstraf van 10 maanden met uitstel van drie jaar. Ook werden u diverse voorwaarden opgelegd, waaronder het volgen van een behandeling inzake uw drugproblematiek, de voorlegging van urinetesten en een verbod op contact met het drugmilieu (zie vonnis 2022 p.13-14).

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat u de verschillende kansen die u werden geboden om uw houding ten aanzien van de maatschappij te veranderen nooit hebt benut, dat u uit uw eerdere veroordelingen geen lessen trok en zich onder meer gewapend in de maatschappij en daarnaast ook in het drugmilieu begeeft. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen, en er ontegensprekelijk een actueel, reëel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving kan worden vastgesteld.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van 3 april 2025 had u voorts een aparte kijk op uw verschillende veroordelingen. U stelde dat u ongetwijfeld een gekke persoon was en die feiten niet had moeten doen. U luisterde naar iemand anders, zo zei u, daarom hebt u ze gepleegd (zie Notities Persoonlijk Onderhoud d.d. 03/04/2025, hierna NPO 2025, p.10). Vervolgens verklaarde u dan weer naar niemand geluisterd te hebben, en merkte u aangaande uw eerste veroordeling op dat "hij gewoon naar daar is komen praten, u in een studentenkamer woonde en uw broer iemand naar daar heeft gebracht". Ook zei u dat "zij daar een soort ruzie hadden gemaakt", waarbij ook u betrokken bent geweest (NPO p.11). U gaf aldus een behoorlijk andere, minimaliserende, voorstelling van de feiten zoals omschreven in het vonnis van 2018 (zie supra), hetgeen minstens verontrustend is. Dat u volhoudt dat het slachtoffer "gewoon naar daar is komen praten" staat immers haaks op de vaststelling van de rechtbank dat het slachtoffer doelbewust in de val werd gelokt omdat hij een relatie hield met de echtgenote van uw broer A. R.. Ook het gegeven dat u spreekt over "een soort ruzie", terwijl het in feite om ontferende behandeling ging, waarbij het slachtoffer onder meer volledig werd ontkleed, zijn haren werden afgesneden, hij werd gedwongen om alcoholische dranken en pikante pepers te nuttigen en hem een pil werd toegediend, is behoorlijk verbazingwekkend. Daarbij gaf u aan dat uw broer u vroeg of deze persoon naar uw kamer mocht komen, en dat u hem de toestemming gaf. Dit noemt u 'een vergissing' (NPO p.11), maar uw effectieve schuld wat betreft de ontferende behandeling en opzettelijke slagen spreekt u opvallend genoeg niet uit. Bovendien kan opgemerkt worden dat u uw relatie met uw broer A. R., die het slachtoffer naar uw kamer lokte om hem een lesje te leren, omschrijft als "goed", maar tegelijkertijd beweert dat u in de toekomst nooit meer naar hem zal luisteren. Nochtans zijn jullie heden zelfs zakenpartners (NPO p.4), en blijkt uw broer ook nog steeds samen te zijn met zijn echtgenote wiens minnaar jullie slachtoffer was (NPO p.14). Ook toonde u geen enkel betrouw of empathie naar het slachtoffer toe, waarover u louter stelde dat u die persoon niet kende en dat als u hem vandaag zou zien u hem niet zou herkennen (NPO p.11). Vreemd genoeg zei u wat later tijdens het onderhoud inzake de eerste feiten van onteerbare behandeling en opzettelijke slagen opnieuw dat u naar uw broer luisterde, en weet u deze veroordeling dan toch aan uw broer (NPO p.11). In de andere veroordelingen speelde uw broer geen rol, zo bevestigde u, maar nam u evenmin een duidelijke schuld of verantwoordelijkheid op zich (NPO p.12).

Gevraagd waarom u meent dat u geen bedreiging of gevaar voor de samenleving meer vormt, begon u te lachen en antwoordde u dat de andere garages van de regio u heel goed kennen, en dat u één van de betere mecaniciens van uw regio bent (NPO p.11). Dit impliceert echter op geen enkele wijze dat u in de toekomst niet opnieuw zal vervallen in crimineel gedrag. U heeft immers geen respect voor de fysieke integriteit van anderen en werd tot drie maal tot veroordeeld voor opzettelijke slagen en verwondingen, en tevens één keer voor onteerbare behandeling. Zonder enige erkenning van de bijzonder ernst van de feiten, noch de wil om te verbeteren, kan niet worden uitgesloten dat u dergelijk gedrag niet zal herhalen.

Deze vaststellingen doen besluiten dat er in casu sprake is van een reëel, actueel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving."

Ook volgt de Raad de commissaris-generaal waar deze op grond van volgende terechte en pertinente redenen besluit dat verzoekende partij geen afdoende elementen aanbrengt die het behoud van haar vluchtelingenstatus kunnen rechtvaardigen: "Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 27 februari 2025 opgeroepen om op 3 april 2025 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS. Gevraagd om welke redenen u vindt dat uw status moet behouden worden, gaf u aan spijt te hebben, te denken dat u fout heeft gedaan en het zich te betreuren. Sindsdien hebt u geen ander risico genomen, zo zei u. U bent heden betrokken bij uw garage, bent een succesvolle mecanicien en hebt een goeie reputatie in de wijk waar u woont (NPO p.11). Gewezen op het feit dat u reeds verschillende keren werd veroordeeld en gevraagd om welke reden u denkt dat u in de toekomst geen nieuwe veroordelingen meer zal oplopen, antwoordde u dat het vijf of zes jaar geleden is voorgevallen. Nadien bent u voor de garage gaan werken en hebt u uw leven op een positieve manier veranderd. U hebt naar uw broer geluisterd, en daardoor is dat incident gebeurd. Momenteel hebt u uw eigen garage en sindsdien zijn er geen andere incidenten gebeurd (NPO p.11). Het valt hierbij echter op dat u de schuld voor de feiten van onteerbare behandeling en opzettelijke slagen in augustus 2018 opnieuw bij uw broer legt, en niet dieper ingaat op de verschillende veroordelingen die u nadien nog heeft opgelopen (zie supra). Uit het loutere feit dat u heden een eigen zaak hebt en goed werk zou leveren, kan echter niet afgeleid worden dat u geen gevaar voor de samenleving meer zou vormen. Bovendien liggen er, behalve het meldingsverslag van het justitiehuis van 2021 (zie supra), geen concrete bewijsstukken neer van individuele

begeleiding, therapie of rehabilitatie, alsook welk effect dit zou hebben gehad op uw agressieve en immorele ingesteldheid, gebrek aan normbesef, sociale vaardigheden en weerbaarheid, alsook gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen (zie supra)."

Inzake de door verzoekende partij bijgebrachte documenten wordt in de bestreden beslissing nog dienstig het volgende gesteld: *"De documenten die u in het kader van onderhavige procedure neerlegde kunnen bovenstaande appreciatie voorts niet ombuigen. De stukken aangaande uw werk, opleiding, nationaliteitsaanvraag, inburgering en personenbelasting bevestigen immers enkel uw studies, werk, alsook het gegeven dat u een nationaliteitsaanvraag heeft gedaan en inburgeringsattest heeft behaald (zie stukken nr. 6 in inventaris), maar hieruit kan op generlei wijze blijken dat u momenteel geen gevaar meer zou vormen voor de samenleving. Hetzelfde geldt voor de brief van uw ex-werkgever en de businesskaart van uw garage (zie stukken nr. 7 en 8 in inventaris), waarbij nog kan opgemerkt worden dat de getuigenis van uw ex-werkgever dateert van 2021 en dus evenmin een recent document betreft. Verder voegde uw advocaat nog een vonnis toe van de politierechtbank West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, van 19 februari 2024 waarin u terug rij-geschikt werd verklaard. Zoals uw advocaat aangaf (zie e-mail van 10 april 2025) was de rij-ongeschiktheid u eerder opgelegd bij een vonnis van 13 maart 2023 waarvan tevens een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier (blauwe map). Naast de vier bovenvermelde veroordelingen in eerste aanleg (meer bepaald in 2018, 2019, 2020 en 2022) liep u aldus ook nog een vijfde veroordeling door de politierechtbank op in 2023, en dit vanwege gebruik van alcoholische en verdovende middelen achter het stuur (zie vonnis of stuk 9 in groene map, alsook vonnis d.d. 13/03/2023 in blauwe map). Hieruit blijkt met andere woorden nogmaals een gebrek aan respect voor mens en maatschappij, de staat van wettelijke herhaling, alsook een gebrek aan respect voor wetten en regels en zich te willen handhaven binnen een maatschappij. Het bijkomstige vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, van 31 januari 2022 en de bijhorende pv's van de terechtzittingen (zie stuk 10 en 11 in groene map), werpen hier evenmin een ander licht op. Zo valt hierin te lezen dat u de voorwaarden zoals opgelegd in het arrest van het Hof van beroep te Gent (d.d. 30/10/2019) niet had nageleefd, en dat de probatie-commissie destijds vroeg om uw probatie-uitstel te herroepen. Pas tijdens de desbetreffende procedure bleek dat u zich uiteindelijk wel inzette om een individuele psychologische begeleiding te vinden, waardoor het uitstel niet herroepen werd, maar werd er ook op gewezen dat uit de behandeling van de zaak een drugsbegeleiding eveneens nuttig bleek (zie vonnis p.3). Bijgevolg werden u nieuwe voorwaarden opgelegd, waaronder geen strafbare feiten pleiten en u ambulantly laten begeleiden voor uw drugproblematiek, en dit zo ver mogelijk in het kader van een begeleiding waarin eveneens wordt ingezet op sociale vaardigheden en impulscontrole (zie vonnis p.3-4). Hierbij kan echter worden herhaald dat u na dit vonnis nog rij-ongeschikt werd verklaard door de politierechtbank in het vonnis van 13 maart 2023 (zie supra), en aldus weer een voorwaarde schond. Verder valt het op dat in het meldingsverslag van het justitiehuis in Kortrijk (d.d. 13 april 2021) genoteerd werd dat u, in het kader van een introductiegesprek voor de vormingsmodule 'omgaan met agressie', pertinent weigerde om nog over de feiten (zijnde de onterende behandeling en opzettelijke slagen) te spreken. Ook benadrukte u dat u geen nood had aan een vorming en zei u dat u niet meer op uitnodigingen zou ingaan. Toen u hierna nogmaals uitvoerig uitgelegd werd waarom u naar de vorming doorverwezen werd en waarom de rechter u deze probatievoorwaarde had opgelegd, bleef u herhalen dat uw aandeel in de feiten 'beperkt' was en dat in tegenstelling tot uzelf vooral uw broers en schoonbroer gebaat konden zijn met een vorming of therapie. U bleef erbij dat u niet langer over de feiten wilde praten en vroeg de probatiecommissie zelfs om deze voorwaarde op te schorten. De probatiecommissie ging hier echter niet op in, en stelde zelfs dat binnen de vorming ook moest worden stilgestaan bij sociale vaardigheden en zelfs moet worden uitgebreid om uw weerbaarheid tegenover de negatieve invloed van uw broer(s) te verbeteren. Hierop beloofde u deze inspanning wel degelijk te zullen leveren en een vorming te zullen doorlopen, maar bleek opnieuw dat u er niet in slaagde om uw goede intenties aan te houden. Na drie ongewettigde afwezigheden werd de vorming voortijdig negatief afgerond (zie verslag / stuk 12 in inventaris p.4-5)."*

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch slaagt zij er geenszins in een ander licht te werpen op voorgaande terechte en pertinente vaststellingen waaruit blijkt dat het misdrijf waartoe verzoekende partij werd veroordeeld wel degelijk een bijzonder ernstig misdrijf betreft alsook dat verzoekende partij een gevaar vormt voor de samenleving. Met de loutere bemerking dat zij voor de feiten gepleegd op 5 en 6 augustus 2018 tot een mildere straf veroordeeld werd dan de andere beklaagden wordt op generlei wijze afbreuk gedaan aan het gegeven dat de door haar gepleegde feiten die geleid hebben tot haar veroordeling, gelet op hun aard en ernst, een 'bijzonder ernstig misdrijf' betreffen. Uit de hierboven gedane vaststellingen blijkt wel degelijk dat verzoekende partij definitief veroordeeld werd voor een 'bijzonder ernstig misdrijf' in de zin dat het een misdrijf betreft dat de rechtsorde van de samenleving het meest aantast. Daarnaast lijkt verzoekende partij te menen dat uit de in de bestreden beslissing opgesomde veroordelingen niet afgeleid kan worden dat zij actueel een gevaar vormt voor de samenleving, nu alle feiten waarvoor zij veroordeeld werd zich hebben voorgedaan binnen een tijdsbestek van twee jaar, ondertussen vijf jaar geleden. Verzoekende partij benadrukt dat zij in de laatste vijf jaar geen nieuwe feiten heeft gepleegd, dat er thans geen sprake meer is van een alcohol- of drugsproblematiek en dat zij wel degelijk berouw, spijt en schuldinzicht toont. Tevens

wijst zij op haar jonge leeftijd ten tijde van de feiten. De Raad benadrukt evenwel dat uit het persoonlijk handelen van verzoekende partij een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren komt, waardoor het allerminst uit te sluiten valt dat zij dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen en er ontegensprekelijk een actueel, reëel en voldoende ernstig gevaar voor de samenleving kan worden vastgesteld. Verzoekende partij tracht de Raad ervan te overtuigen dat van een dergelijke criminele ingesteldheid niet langer sprake is en dat zij wel degelijk berouw, spijt en schuldinzicht heeft, doch dient benadrukt te worden dat zulks geenszins blijkt uit de verklaringen die zij aflegde tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 3 april 2025, alwaar zij nog een behoorlijk andere, minimaliserende, voorstelling gaf van de feiten zoals omschreven in het vonnis van 2018, zij zich niet uitte over haar effectieve schuld wat betreft de onterende behandeling en opzettelijke slagen, zij de schuld van haar veroordeling bij haar broer legde en geen enkel berouw of empathie naar het slachtoffer toonde. Haar gedragingen en verklaringen getuigen van een gebrek aan normbesef, een gebrek aan respect voor andermans fysieke en psychische integriteit en verzoekende partij geeft geen blijk van daadwerkelijk schuldinzicht, waardoor zij wel degelijk een actueel gevaar vormt voor de samenleving. De loutere blote bewering in het verzoekschrift dat zij spijt heeft impliceert verder op geen enkele wijze dat verzoekende partij in de toekomst niet opnieuw zal vervallen in crimineel gedrag. Ook het loutere gegeven dat zij een taal cursus Nederlands, een opleiding tot mecaniciens volgde, en sinds februari 2023 zelfstandige in hoofdberoep is en samen met haar broer en neef een garage uitbaat, impliceert op geen enkele wijze dat zij in de toekomst niet opnieuw zal vervallen in crimineel gedrag. Ten slotte merkt verzoekende partij nog op dat de probatiebegeleiding volledig is afgerond en op een gunstige wijze werd beëindigd. Zij stelt dat zij de nieuwe probatievoorwaarden die op 31 januari 2022 werden opgelegd door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, “zonder enig probleem” heeft gerespecteerd en haar probatiebegeleiding volledig en met succes heeft beëindigd, doch brengt zij hiervan geen enkel bewijs bij. Behalve het meldingsverslag van het justitiehuis in Kortrijk d.d. 13 april 2021, waarin erop werd gewezen dat de opgelegde agressiebegeleiding voortijdig werd stopgezet na drie ongewettigde afwezigheden en dat slechts vijf vormingsuren afgewerkt werden terwijl het volledige vormingsprogramma doorgaans tussen de 15 en 20 vormingsuren omvat (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 12), liggen er evenmin concrete bewijsstukken voor van individuele begeleiding, therapie of rehabilitatie, alsook welk effect dit zou hebben gehad op haar agressieve en immorele ingesteldheid, gebrek aan normbesef, gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen, sociale vaardigheden en weerbaarheid.

Gelet op wat voorafgaat, dient dan ook te worden besloten dat verzoekende partij een gevaar vormt voor de samenleving omdat zij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Verder is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat *in casu* een intrekking van haar vluchtelingenstatus een evenredige maatregel betreft. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande immers dienstig op het volgende gewezen: “*Nadat is vastgesteld dat u aan de twee cumulatieve voorwaarden om tot intrekking van de vluchtelingenstatus te kunnen overgaan, voldoet, moet ten slotte het evenredigheidsbeginsel in acht worden genomen. Dit impliceert dat de bedreiging die u vormt voor de samenleving moeten worden afgewogen tegen die rechten die gewaarborgd worden aan personen die over de hoedanigheid van vluchteling beschikken.*”

Het CGVS merkt in dit verband op dat u nog steeds beschikt over de hoedanigheid van vluchteling en bijgevolg nog steeds beschikt over een aantal rechten zoals bepaald in artikel 14, lid 6 van de Richtlijn 2001/95/EU dd. 13 december 2011. Deze rechten zijn in het Belgische rechtssysteem gegarandeerd omdat ze gelden voor alle personen en vreemdelingen zowel in regelmatig of onregelmatig verblijf. Ook het non-refoulement beginsel is op u van toepassing, zoals blijkt uit het negatief terugkeeradvies in deze beslissing en gelet op artikel 20 Vreemdelingenwet.

Bovendien is de Minister of zijn gemachtigde geenszins verplicht om een einde te stellen aan het verblijf om redenen van openbare orde zoals bepaald in artikel 21 van de Vreemdelingenwet. Een beslissing tot einde verblijf is enkel gebaseerd op het gedrag van de betrokkene en niet op economische gronden cfr. artikel 23 Vreemdelingenwet. Er wordt hierbij ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden. Een einde van uw verblijfsrecht is bijgevolg louter hypothetisch.”

In zoverre verzoekende partij aanhaalt nog steeds een vrees voor vervolging te koesteren ten aanzien van haar land van herkomst, onderstreept de Raad dat hiermee geen enkele afbreuk gedaan wordt aan de vaststelling dat zij een gevaar vormt voor de samenleving, omdat zij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, en dat *in casu* een intrekking van haar vluchtelingenstatus een evenredige maatregel betreft. De Raad onderstreept dat verzoekende partij nog steeds beschikt over de hoedanigheid van vluchteling en dat het non-refoulementbeginsel op haar van toepassing is. Gelet op haar hoedanigheid van vluchteling, beschikt zij voorts nog steeds over een aantal rechten zoals bepaald in artikel 14, zesde lid van voormelde richtlijn 2011/95/EU, met name “*de rechten die zijn vastgelegd in de artikelen 3, 4, 16, 22, 31, 32 en 33 van het Verdrag van Genève of daarmee vergelijkbare rechten, voor zover zij in de lidstaat*

aanwezig zijn". Deze rechten zijn in het Belgische rechtssysteem gegarandeerd omdat ze gelden voor alle personen en vreemdelingen zowel in regelmatig of onregelmatig verblijf.

2.2.4. Rekening houdend met het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat zich een intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoekende partij, overeenkomstig artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, opdringt omdat zij een gevaar vormt voor de samenleving en omdat zij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. *In casu* werd verzoekende partij definitief veroordeeld voor een 'bijzonder ernstig misdrijf' en vormt zij een reëel, actueel en voldoende ernstige bedreiging voor de samenleving. Er wordt niet aangetoond dat het evenredigheidsbeginsel *in casu* onvoldoende in acht werd genomen.

2.2.5. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6, eerste lid, 12° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/3/1, § 3 van diezelfde wet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet intrekt, een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. *In casu* is de commissaris-generaal van oordeel dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat verzoekende partij noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Afghanistan. Wat dit onderdeel van de bestreden beslissing betreft, merkt de Raad volledigheidshalve op dat in het kader van het huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over de intrekking van de vluchtelingenstatus en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Hoewel in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, welk advies een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door artikel 55/3/1, § 3 van de Vreemdelingenwet, bevat deze beslissing immers geen verwijderingsmaatregel. Het advies van de commissaris-generaal gaat slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet zodat het advies geen aanvechtbare rechtshandeling vormt (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

2.2.6. In haar aanvullende nota d.d. 18 januari 2026 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 12) wijst verzoekende partij er nog op dat hoewel haar broer A. R. veroordeeld werd voor gelijkaardige feiten als haar, de commissaris-generaal niet overging tot de intrekking van diens vluchtelingenstatus. Verzoekende partij begrijpt niet waarom haar vluchtelingenstatus wel werd ingetrokken terwijl zij nochtans na haar veroordelingen een gelijkaardig parcours aflegde als haar broer en eveneens een nieuwe weg insloeg. Als bijlage bij haar aanvullende nota voegt verzoekende partij hieromtrent de brief van de commissaris-generaal gericht aan haar broer waarin besloten wordt dat niet wordt overgegaan tot een heroverweging en dat diens beschermingsstatuut behouden blijft alsook de notities van het persoonlijk onderhoud van haar broer. Daarnaast brengt zij nog verschillende verklaringen van kennissen en klanten bij waarmee zij wil aantonen dat zij een positieve wending heeft gegeven aan haar leven (zie bijlagen van de aanvullende nota). Ter terechtzitting legt zij diezelfde aanvullende nota en stukken opnieuw neer.

De Raad is evenwel van oordeel dat verzoekende partij met dit betoog en deze stukken geenszins een ander licht werpt op bovenstaande bevindingen op grond waarvan besloten wordt tot de intrekking van haar vluchtelingenstatus. Wat betreft vooreerst het gegeven dat de commissaris-generaal ten aanzien van haar broer, na heronderzoek van de geldigheid van diens beschermingsstatus, besloot tot het behoud van diens beschermingsstatuut, duidt de Raad erop dat elke zaak op individuele wijze dient te worden beoordeeld en dat verzoekende partij niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar het gegeven dat inzake haar broer besloten werd tot het behoud van diens beschermingsstatuut om aan te tonen dat ook zij haar vluchtelingenstatus dient te behouden. Gelet op bovenstaande bevindingen ging de commissaris-generaal *in casu* terecht over tot de intrekking van haar vluchtelingenstatus. Zij het overigens bemerkt en benadrukt dat verzoekende partij naast de feiten waarvoor zij samen met haar broer A. R. veroordeeld werd, nog twee andere veroordelingen opliep, met name voor de feiten die plaatsvonden op 4 september 2017 (opzettelijke slagen en verboden wapens) en op 13 december 2018 (opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden). Uit het geheel van de door haar gepleegde feiten blijkt dan ook wel degelijk duidelijk een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke agressieve en criminele ingesteldheid en gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van anderen, waardoor allerminst kan worden uitgesloten dat verzoekende partij dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. De bijgebrachte verklaringen van kennissen en klanten hebben geen enkele objectieve bewijswaarde en volstaan geenszins om aan te tonen dat er van een dergelijke criminele ingesteldheid niet langer sprake is en dat verzoekende partij zich in de toekomst zal weerhouden van criminele feiten. Waar ten slotte ook in de aanvullende nota wordt gesteld dat verzoekende partij haar probatiebegeleiding "*met gunstig gevolg*" beëindigde, stelt de Raad wederom vast dat verzoekende partij hieromtrent evenwel niet het minste bewijs bijbrengt.

2.2.7. Waar verzoekende partij nog aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 3 april 2025 de kans werd geboden om argumenten aan te halen voor het eventuele behoud van haar vluchtelingenstatus, dit met de hulp van een tolk Dari en Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij definitief veroordeeld werd voor een 'bijzonder ernstig misdrijf', dat zij een reëel, actueel en voldoende ernstige bedreiging voor de samenleving vormt en dat *in casu* een intrekking van haar vluchtelingenstatus een evenredige maatregel betreft, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

Evenmin maakt verzoekende partij een schending van het proportionaliteitsbeginsel aannemelijk. De Raad oordeelt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT